

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr. [REDACTED] / [REDACTED]

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ^{Internă}
REGISTRATURĂ JURISDICȚIONALĂ

NR. [REDACTED] / [REDACTED]

Către

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Domnule Președinte

Subsemnatul S [REDACTED] C [REDACTED] A [REDACTED], [REDACTED]

[REDACTED] în temeiul art. 31 alin.(1) din
Legea nr. 370/2004, formulez

CONTESTAȚIE

Împotriva

Deciziei nr. 20D/11.03.2025 a Biroului Electoral Central, privind înregistrarea candidaturii domnului ANTONESCU GEORGE-CRIN-LAURENȚIU și a semnului electoral la alegerile pentru Președintele României din anul 2025

Prin care vă solicit admiterea contestației, anularea Deciziei nr. 20D/11.03.2025 și în rejudicare, să dispuneți respingerea candidaturii independente a domnului ANTONESCU GEORGE-CRIN-LAURENȚIU la alegerile pentru Președintele României din anul 2025, pentru următoarele:

MOTIVE

Persoanele care candidează pentru funcția de Președinte al României trebuie să îndeplinească condițiile de formă și fond prevăzute de Constituție și Legea nr.370/2004.

Condițiile generale de natură constituțională se referă la valorile și principiile constituționale ca parte intrinsecă a democrației constituționale.

Dreptul de a fi ales este un drept fundamental de natură politică, reprezintă o condiție *sine qua non* a democrației și a funcționării democratice a statului și se exercită cu respectarea exigențelor Constituției și a legilor. Dreptul de a fi ales nu are un caracter absolut, putând fi supus unor limitări, a căror configurare rezultă din viziunea democratică a Constituției

Art.1 alin.(3) din Constituție prevede că România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate. Rezultă că democrația, statul de drept și respectul datorat Constituției constituie coordonatele esențiale, imutabile și definatorii ale statului român

Constituția, din punct de vedere normativ, ordonează puterea publică și reglementează drepturile și libertățile fundamentale, beneficiind de autoritate normativă supremă în stat. Valorile, principiile, standardele, exigențele și procedurile de natură constituțională se impun tuturor cetățenilor cu cetățenie română sau rezidenți pe teritoriul României, ceea ce înseamnă că, prin întreaga lor conduită, aceștia trebuie să le valorifice, să le respecte și să dovedească loialitate față de Constituție, valorile ei și alți cetățeni, pe tot parcursul vieții, indiferent de calitățile, funcțiile or demnitățile deținute la un moment dat.

Președintele României, potrivit art.80 alin.(2) din Constituție, veghează la respectarea Constituției, ceea ce înseamnă că această autoritate publică unipersonală are obligația constituțională de a urmări permanent modul de aplicare a prevederilor constituționale de către autoritățile statului și de a se asigura că aceste prevederi sunt implementate în conformitate cu litera și spiritul Constituției. Totodată, Președintele României exercită funcția de mediere între puterile statului, precum și între stat și societate, fiind, astfel, un liant al tuturor categoriilor sociale.

Legea fundamentală prevede numai în privința Președintelui României formula și conținutul jurământului de credință, legiuitorul constituant originar reglementând expres în conținutul său obligații în sarcina titularului funcției de o însemnătate excepțională în raport cu rolul și atribuțiile constituționale ale funcției de Președinte al României. Acest jurământ prevede: „Jur să-mi dăruiesc toată puterea și priceperea pentru propășirea spirituală și materială a poporului român, să respect Constituția și legile țării, să apăr democrația, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, suveranitatea, independența, unitatea și integritatea teritorială a României. Așa să-mi ajute Dumnezeu!”

Astfel, se poate observa că printre aceste condiții se regăsesc cele referitoare la obligația titularului funcției de a respecta Constituția și legile țării, corolar al statului de drept.

Obligația de a respecta Constituția și legile țării nu trebuie judecată în funcție de momentul temporal al depunerii jurământului, act cu o încărcătură solemnă unică, așadar, de la momentul în care persoana intră în exercitiul mandatului, ci dintr-o dublă perspectivă temporală și valorică atunci când aceasta vizează funcția de Președinte al României, funcția supremă în statul român

Astfel, într-o primă perspectivă, respectarea Constituției și a legilor țării este o obligație generală ce incumbă cetățenilor conform art. 1 alin.(5) din Constituție, iar această obligație de natură constituțională pentru candidații la funcția de Președinte al României trebuie interpretată prin prisma art.80 alin.(2) („veghează la respectarea Constituției”), ceea ce înseamnă că nu este doar o simplă atitudine sau un comportament de conformare pură și simplă la exigențele Constituției și a legilor sale, ci de o manifestare activă și responsabilă în acest sens. Cu alte cuvinte, în privința candidatului la funcția supremă în stat, dreptul de a fi ales implică, în mod necesar, condiția de a respecta, în mod neechivoc, Constituția și legile țării și de a avea o conduită de natură constituțională responsabilă, aptă să susțină funcția Președintelui României de a veghea la respectarea Constituției.

Din cea de-a doua perspectivă, în privința persoanei care a depus jurământul, obligațiile anterior enunțate se concretizează și vor trebui exercitate în mod efectiv. Ca atare, diferența dintre cele două calități – candidat sau Președinte – ține de efectivitatea realizării atribuțiilor prezidențiale, și nu de un raport contradictoriu între acestea cu referire la obligația de a respecta Constituția și valorile ei/de a veghea la respectarea acesteia. Cu alte cuvinte, obligația de a respecta Constituția și legile țării – împreună cu cele două laturi ale sale: conformare individuală, respectiv mediere în societate – nu este o chestiune care vizează exclusiv data intrării în exercitiul mandatului, ci este o condiție de fond pentru a accede la funcția de Președinte al României.

Ca atare, chiar dacă jurământul de credință se depune de către candidatul câștigător al alegerilor, elementele cuprinse în jurământul de credință sunt condiții de eligibilitate și de fond pentru a candida la funcția de Președinte al României, pe care candidatul trebuie să le îndeplinească la momentul depunerii candidaturii sale. Ar fi inadmisibil și contrar naturii procesului democratic ca ab initio candidatul să nu îndeplinească aceste condiții și totuși să participe la alegeri, iar dacă le va câștiga să depună un jurământ de credință formal.

În consecință, cele ce preced configurează cadrul axiologic în care au loc alegerile pentru funcția de Președinte al României, iar candidatul ales depune un jurământ prin care confirmă că își va îndeplini obligațiile constituționale în cadrul și în limitele Constituției, act care garantează caracterul democratic al statului. Evident, nu pot exista incongruente valorice fundamentale de natură constituțională între statutul de candidat și cel de ales; ca atare, printre condițiile de fond necesar a fi îndeplinite pentru a candida sunt și cele care rezultă din formula sacrosantă a jurământului depus de persoana aleasă în funcția de Președinte al României

Consider că acțiunile și faptele domnului Crin Antonescu, anterioare depunerii candidaturii sale pentru alegerile pentru funcția de președinte al României, dovedesc că acesta nu ar putea îndeplini condițiile de eligibilitate de sorginte constituțională ce incumbă titularului funcției supreme în stat și care decurg din formula jurământului.

<p>I. Încălcarea suveranității naționale și a democrației, cu nesocotirea art. 2 alin.(1) și art. 82 alin.(2) din Constituție</p>

Conform art. 2 alin.1 din Constituție, Suveranitatea națională aparține poporului român, care o exercită prin organele sale reprezentative[...] precum și prin referendum.

Prin Decizia nr. 334/2013, Curtea Constituțională a reținut că referendumul este, prin excelență, un instrument al democrației directe, prin intermediul căruia cetățenii își exprimă opinia și adoptă o decizie în mod direct.

Principala caracteristică a referendumului rezidă în funcția sa de legitimare a puterii, voința populară validând actele supuse votului. Prin referendum se atenuază distanța dintre guvernanți și guvernați, completându-se în mod democratic raporturile care rezultă în urma

alegerilor. Cu alte cuvinte, referendumul reprezintă un mijloc de manifestare a rolului cetățeanului în politică, în cadrul circumscris sferei dezbaterii publice.

Pe de altă parte, referendumul oferă poporului posibilitatea de a controla puterea și modul de exercitare a acesteia, precum și posibilitatea de a media probleme extrem de importante de natură politică (precum cele referitoare la procedura de demitere a Președintelui României). În majoritatea statelor europene, baza juridică a referendumului - ca modalitate fundamentală de exercitare a democrației directe - o reprezintă Constituția, legile de organizare a referendumurilor, precum și recomandările Codului bunelor practici în materia referendumului, elaborat de Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept, integrate în substanța dispozițiilor reglementatoare.

Dispozițiile Legii fundamentale nu fac o ierarhie între cele două instrumente de realizare a puterii de stat: organele reprezentative și referendum, acestea neputând fi considerate a avea natură subsidiară unul față de celălalt.

Potrivit Constituției, există următoarele tipuri de referendum național: două forme de referendum cu caracter decizional (pentru demiterea Președintelui în cazul suspendării acestuia de către Parlament și, respectiv, pentru revizuirea Constituției) și o formă de referendum consultativ (cu privire la probleme de interes național, la cererea Președintelui României).

Rezultatele unui referendum consultativ relevă guvernanților, autorităților publice, inițiatorului, voința populară în problema/ problemele cu privire la care poporul a fost consultat, arătând direcția care se dorește a fi urmată în această privință. Un astfel de referendum poate determina inclusiv adoptarea unor acte cu caracter legislativ, în măsura în care aceasta este modalitatea prin care autoritățile decid să pună în operă rezultatul consultării populare, sau poate determina o conduită de abținere de a reglementa în sens contrar voinței exprimate de votanți. Faptul că, în cazul referendumului consultativ, nu este stabilită o astfel de procedură ulterioară nu se traduce într-o lipsă a efectelor acestui referendum. Nici nu ar fi admisibil într-un stat de drept ca voința populară, exprimată cu o largă majoritate, să fie ignorată de reprezentanții aleși ai poporului.

La data de 22 octombrie 2009, Președintele României, după consultarea Parlamentului, a emis Decretul nr. 1.507/2009 pentru organizarea unui referendum național, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 22 octombrie 2009, prin care a chemat poporul român să își exprime voința cu privire la două probleme de interes național: trecerea la un Parlament unicameral și reducerea numărului de parlamentari la maximum 300 de persoane.

Referendumul național a avut loc la data de 26 mai 2009, iar în urma numărării voturilor valabil exprimate, s-a constatat că 72,31% au fost pentru răspunsul "DA" la întrebarea "Sunteți de acord cu trecerea la un Parlament unicameral în România?", iar 83,31% au fost pentru răspunsul "DA" la întrebarea "Sunteți de acord cu reducerea numărului de parlamentari la maximum 300 de persoane?". Referendum a fost validat de Curtea Constituțională a României.

La data de 13.03.2023, în calitate de Președinte al Senatului și al Comisiei de revizuire a Constituției întrunită la vremea respectivă, domnul Crin Antonescu a făcut următoarea declarație:

Cred ca trebuie evitat pericolul de a ne angaja într-o polemica în opinia mea meschina sub miza acestei revizuirii și la care ne invita sau ne provoacă actualul președinte. Nu am de gând nici aici să polemizez cu domnia sa, dar trebuia de această dată să spun foarte clar, nu acceptăm să ni se impună premisa pe care dl Traian Băsescu o considera fundamentală, anume parlament unicameral pentru ca așa s-a pronunțat electoratul la un moment dat și nu acceptăm să ni se impună premisa de a porni revizuirea pe proiectul pe care, fără nicio consultare publică, nici mai amplă, nici mai puțin amplă, fără nicio dezbateră parlamentară, institutia prezidențială cu un grup de consilieri au încercat să vadă că încearcă să o impună(...) nimeni nu a ignorat rezultatul și sensul acelui referendum, dar în egală măsură nu trebuie să ignorăm faptul că acel referendum a fost impus în condiții anormale, nepotrivite, în primul rând pentru că a fost atasat, suprapus pe un scrutin care avea și o altă miză, în al doilea rând pentru că nu s-a făcut cu adevărat vreodată o dezbateră publică în care cetățenii care urmau să voteze să fie informați ce înseamnă un parlament unicameral, ce înseamnă un parlament bicameral, de ce e mai bună o formulă sau alta, care este sensul și care sunt rezultatele urmărite de o formulă sau alta.

Or, o astfel de declarație prin care se desconsideră opțiunea populară exercitată prin vot democratic vine în antiteză cu jurământul sacrosanct prin care Președintele se angajează să respecte democrația și dreptul la vot al cetățenilor .

II. Incitarea la ură și discriminare prin promovarea cultului legionar, cu nesocotirea art. 30 alin. (7) din Constituție

În august 2015, în contextul promulgării Legii nr. 207/2015, domnul Crin Antonescu, în cadrul unei intervenții televizate, a spus despre Ion Gavrilă Ogoranu că este un admirator al său și că îl consideră „un erou al României”.¹

Ion Gavrilă Ogoranu a fost un politician român, cunoscut mai ales pentru activitatea sa în perioada interbelică și pentru implicarea sa în mișcări politice de extremă dreapta. A fost membru al organizației fasciste „Legiunea Arhanghelului Mihail”, care a dat naștere ulterior Mișcării Legionare, condusă de Corneliu Zelea Codreanu. Mișcarea Legionară, cunoscută și sub numele de „Garda de Fier”, promova o ideologie **extremistă, antisemită și violentă**, iar membrii săi au fost implicați în numeroase acte de teroare, asasinat și alte acțiuni ilegale. Ogoranu a fost în fruntea „Fraților de Cruce”, organizație de tineret a Mișcării legionare, și a fost implicat în acțiuni violente împotriva oponentilor politici.

Conform art. 30 alin. (7) din Constituție: **Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă,**

¹ Crin Antonescu, despre legea antilegionară: Nu se interzice nicio opera și niciun autor/ Il admir pe Ion Gavrilă Ogoranu și-l consider un erou al României - HotNews.ro

incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.

La nivel infralegal, conform art. 5 din OUG nr. 31/2002, Fapta persoanei de a promova, în public, cultul persoanelor vinovate de săvârșirea unor infracțiuni de genocid contra umanității și de crime de război, precum și fapta de a promova, în public, idei, concepții sau doctrine fasciste, legionare, rasiste sau xenofobe, în sensul art. 2 lit. a), se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani și interzicerea unor drepturi.

În mod evident, declarația cu caracter elogiativ a domnului Crin Antonescu la adresa lui Ion Gavrilă Ogoranu , dată la un post de televiziune cu o audiență considerabilă, reprezintă o încălcare flagrantă a normelor constituționale și infraconstituționale menționate , promovarea acestui personaj controversat reprezentând o veritabilă revitalizare a fascismului, legionarismului și a figurilor istorice conexe acestei ideologii.

Or, fiecare pretendent al funcției de Președinte al României trebuie să fie detașat de astfel de ideologii , iar nu să glorifice personaje controversate cu apartenență la acestea.

III. Tentativă de lovitură de stat, cu încălcarea art. 1 alin.(3) din Constituție.

În anul 2012, domnul Crin Antonescu, în calitate de lider al USL a fost implicat într-o serie de acțiuni concertate care au avut drept scop răsturnarea ordinii constituționale, calificate la acea vreme drept o „tentativă eșuată de lovitură de stat”.

Astfel, în acel an, liderii PSD, PNL și PC, Victor Ponta, Crin Antonescu și Daniel Constantin, au semnat, la Palatul Parlamentului din București, Protocolul de funcționare a Uniunii Social Liberale (USL), aceasta devenind cea mai puternică alianță politică de după anul 1990.

USL a revocat conducerea Parlamentului, a schimbat Avocatul Poporului, a inițiat și votat suspendarea lui Traian Băsescu, l-a desemnat pe Crin Antonescu președinte interimar, și a organizat referendumul pentru demitere al Președintelui Traian Băsescu.

La 6 iulie 2012, Secretarul general al Consiliului Europei a solicitat Comisiei de la Veneția să emită un aviz cu privire la compatibilitatea cu principiile constituționale și cu statul de drept a acțiunilor întreprinse de Guvernul și Parlamentul României cu privire la alte instituții ale statului.

Comisia de la Veneția la cea de-a 93-a Sesiune Plenară (Veneția, 14-15 decembrie 2012) a emis avizul CDL-AD(2012)026-rom. Acesta a vizat două tipuri diferite de acțiuni:

(a) texte juridice formale, precum ordonanțele de urgență emise de Guvern, introduse de Primul-ministru Ponta, dar și (b) acțiunile reprezentanților Guvernului și Parlamentului României cu privire la alte instituții ale statului, unele dintre acestea fiind declarații publice, și nu acte juridice formale. Avizul a analizat atât textele juridice cât și declarațiile făcute.

Comisia de la Veneția a stabilit că în iulie 2012, Guvernul și Parlamentul României au adoptat o serie de măsuri într-o succesiune rapidă, care au condus la demiterea din funcție a Avocatului Poporului, a președinților celor două Camere ale Parlamentului, la limitarea competențelor Curții Constituționale, la modificări privind condițiile legate de referendumul privind suspendarea Președintelui Republicii și la suspendarea în sine a Președintelui. **Comisia de la Veneția a considerat că acele măsuri, luate atât individual cât și în ansamblu sunt problematice din punct de vedere al constituționalității și al statului de drept.**

În plus, Comisia de la Veneția, a arătat că **evenimentele și diversele declarații demonstrează o lipsă îngrijorătoare de respect în rândul reprezentanților instituțiilor statului față de statutul altor instituții ale statului.**

Comisia a subliniat că respectul pentru Constituție nu poate fi limitat la executarea literală a dispozițiilor sale operaționale, iar constituția prin însăși natura sa, în plus față de garantarea drepturilor omului, oferă un cadru pentru instituțiile statului, stabilește atribuțiile și obligațiile acestora.

Comisia a concluzionat că scopul dispozițiilor constituționale este de a permite buna funcționare a instituțiilor, în baza cooperării loiale dintre acestea. Șeful statului, Parlamentul, Guvernul, sistemul judiciar, toate servesc scopului comun de a promova interesele țării ca un întreg, nu interesele înguste ale unei singure instituții sau ale unui partid politic care a desemnat titularului funcției. Chiar dacă o instituție este într-o situație de putere, atunci când este în măsură să influențeze alte instituții ale statului, trebuie să facă acest lucru având în vedere interesul statului ca un întreg, inclusiv, ca o consecință, interesele celorlalte instituții și cele ale minorității parlamentare.

Raportat la cele mai sus, **implicarea candidatului într-o lovitură de stat îl plasează într-o incompatibilitate absolută cu funcția prezidențială, întrucât însăși esența ordinii de drept repudiază ideea ca un destabilizator al statului să devină protectorul său suprem, acceptarea unei asemenea candidaturi transformând însăși legalitatea procesului electoral într-o ficțiune juridică periculoasă.**

IV. Susținerea declarată a formei de guvernământ a monarhiei, cu încălcarea art. 1 alin.1 și art. 152 alin. 1 din Constituție

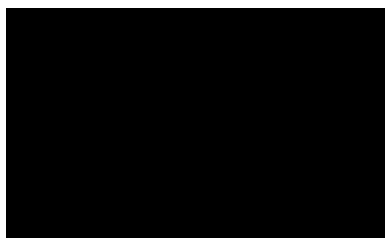
Într-o declarație publică², răspunzând unei întrebări referitoare la opțiunea monarhică și susținerea acesteia în cazul revizuirii Constituției, Crin Antonescu a spus: "**N-o știți? Nu cred că sunt un om care își schimbă părerile de pe o zi pe alta. Mă bucur că numărul nostru crește**".(..) **Dacă am avut curajul, convingerea să o susțin în 1990, n-am de ce să nu o susțin în 2012. Eu, personal, cred că monarhia constituțională este, categoric, forma cea mai convenabilă de guvernământ pentru o țară ca România. Nu știu dacă va fi posibil acest lucru. Dar în ceea ce privește convingerea mea, să nu aveți nicio ezitare**"

² Crin Antonescu: "Monarhia constituțională este forma cea mai convenabilă de guvernământ pentru România"

Conform art. 1 alin.(1) din Constituție, *Forma de guvernământ a statului român este republica.*

De asemenea, conform art. 152 alin. (1) din Constituție, *Dispozițiile prezentei Constituții privind ... forma republicană de guvernământ... nu pot forma obiectul revizuirii.*

Susținerea monarhiei de către Crin Antonescu constituie o incompatibilitate evidentă cu exercitarea funcției supreme în stat, întrucât un președinte care nu recunoaște legitimitatea formei republicane de guvernământ își subminează propriul titlu de reprezentare, golindu-și mandatul de substanță juridică.

Digitally signed
[Redacted signature]

Contestatie decizie 20D/2025 a BEC

From: [REDACTED]
To: "registratura.jurisdictionala@ccr.ro" <registratura.jurisdictionala@ccr.ro>

Wed, 03/12/2025 11:59 PM

Attachments: contestatie crin.pdf (466 KB)

Semnat digital de [REDACTED]